

Daha Siz Doğmadınız Ama

— çitlembik · 28 Nisan 2026

Daha Siz Doğmadınız Ama

27 Nisan 2026

Çocuklarım,

Bir gün bu satırları okuduğunuzda beni sadece anneniz olarak hatırlayacaksınız belki. Ama bilmenizi isterim ki insan, o noktaya gelene kadar pek çok küçük cesaret biriktirir.

Bugün onlardan birini yaşadım.

Bir süredir aklımda olan bir şarkı vardı. Onu sadece istemedim; çalıştım, hazırladım, kendimce sahiplendim. Ama anladım ki hayatta bazı şeyler sadece hazır olmakla gerçekleşmiyor.

Bugün dersin tam ortasında, beklemeden hocama hatırlattım. Bana verdiği sözü söyledim. O an içimde bir çekinme yoktu. Sadece netlik vardı.

Sonra kısa bir arada hemen gerekli hazırlığı yaptım. Destek olacak kişiyi buldum, ortamı kurdum. Ve o şarkıyı söyledim.

Bu yaşadığım şey dışarıdan bakınca küçük görünebilir. Ama insanın kendi iç sesini ertelememesi, onu ciddiye alması... işte bu önemlidir.

Sizden şunu bilmenizi isterim:

Hayatta bazen sadece istemek yetmez.

Hazır olmak da yetmez.

İnsan, doğru zamanda kendini ortaya koymayı da öğrenmelidir.

Ben bugün bunu öğrendim.

Bir de şunu fark ettim...

Benim bir tarzım var. Yazarken, düşünürken, bir şeye emek verirken kendine özgü bir yolum oluşmuş. Ve ben artık o yolu görmezden gelmiyorum. Aksine, o yoldan yürümeye devam ediyorum.

Şimdi size bunları anlatıyorum.

Ama bir de...

Henüz doğmamış torunlarım,

Belki siz bu satırları yıllar sonra okuyacaksınız. Belki beni hiç bu hâlimle tanımayacaksınız. Ama şunu bilin isterim: Ben, kendi sesini arayan ve bulduğunda da onu ertelememeye çalışan biriydim.

Eğer bir gün siz de bir şey için heyecan duyarsanız, onu küçümsemeyin.

Ve eğer içinizde "şimdi söylemeliyim" diyen bir ses varsa... onu susturmayın.

Çünkü insan bazen hayatında en doğru adımı, tam da o an atar.

Ben bugün o adımı attım.

Sevgiyle,

H. Çiğdem Deniz